

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Sławomir Jęksa

SSO Leszek Matuszewski (spr.)

SSO Dariusz Śliwiński

Protokolant: p. o. stażysty M. P.

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu A. K.

po rozpoznaniu w dniu 2 listopada 2016 r.

sprawy **L. B.**

w sprawie o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Gnieźnie

z dnia 06.05.2016 r. sygn. akt II K 663/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie.

L. M. S. D. Ś.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gnieźnie wyrokiem łącznym z dnia 6 maja 2016 roku, sygn. akt II K 663/15 dotyczącym **L. B.** skazanego prawomocnymi wyrokami;

I. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 23.02.2010r, w sprawie o sygnaturze IIK 2/10,

II. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 2.06.2010r, w sprawie o sygnaturze IIK 215/10,

III. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 28.09.2011r, w sprawie o sygnaturze IIK 374/11,

IV. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 29.06.2012r, w sprawie o sygnaturze IIK 72/12- wyrok łączny,

V. Sądu Rejonowego w Gnieźnie z dnia 14.04.2015r, w sprawie o sygnaturze IIK 611/14,

na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k. w związku z art. 85 a k.k. w związku z art. 86 § 1 k.k. w związku z art. 569 k.p.k. połączył orzeczone w wyrokach opisanych w punktach IV i V kary pozbawienia wolności i wymierzył skazanemu karę łączną 3 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym wyroki opisane wyżej w pkt IV i V uznano za podlegające odrębnemu wykonaniu. Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono:

- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 2/10 Sądu Rejonowego w Gnieźnie (objętej wyrokiem łącznym II K 72/12) od dnia 21 października 2009 roku do dnia 22 października 2009 roku

- okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 611/14 Sądu Rejonowego w Gnieźnie w dniu 5 maja 2014 r.

- okres pozbawienia wolności w sprawie II K 611/14 Sądu Rejonowego w Gnieźnie od dnia 7 lipca 2015 r. do nadal.

Na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie umorzono postępowanie.

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się **prokurator**, składając apelację. Oskarżyciel publiczny zarzucił orzeczeniu obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych ustaw, a w konsekwencji naruszenie art. 85 k.k., art. 86 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 roku poprzez wydanie wyroku łącznego w brzmieniu ustalonym przez wskazaną powyżej ustawę, a obowiązującym od 1 lipca 2015 roku podczas gdy wszystkie kary wymierzone Ł. B. zostały prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie wspomnianej ustawy, tj. 1 lipca 2015 roku. Autor apelacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna. Zarzut obrazę prawa materialnego może być zasadny tylko wówczas, gdy dotyczy zastosowania lub niezastosowania przepisu zobowiązującego sąd do jego bezwzględnego respektowania. Autor apelacji ma rację, że Sąd Rejonowy wyrokując dopuścił się obrazę prawa materialnego poprzez stosowanie przepisów art. 85 w związku z art. 85 a k.k. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku.

Zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy kodeks karny i innych ustaw, przepisów tej ustawy nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia jej w życie, chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie cytowanej ustawy. Przepis ten nie pozwala na rozważania dotyczące względności, jak czyni to art. 4 § 1 k.k., zastosowania ustawy do konkretnej sytuacji skazanego, lecz wybór stanu prawnego, wedle którego ma zapaść rozstrzygnięcie w zakresie kary łącznej w wyroku łącznym, uzależnia tylko i wyłącznie od zaistnienia przesłanek o charakterze obiektywnym i jest uwarunkowany konfiguracją dat uprawomocnienia się kar za poszczególne przestępstwa. Jeżeli ustawodawca w akcie nowelizacyjnym w sposób wyraźny określa odmienne reguły kolizyjne należy przyjąć, że wyłącza tym samym stosowanie w omawianym zakresie normy ogólnej z art. 4 § 1 k.k. . (zob. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 12 kwietnia 2016 r. II AKa 25/16 LEX nr 2039694).

Wyroki skazujące wobec podsądnego uprawomocniły się przed dniem 1 lipca 2015 roku. W tej sytuacji Sąd Rejonowy miał obowiązek stosowania wobec skazanego przepisów kodeksu karnego w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 roku.

Sąd I instancji, na stronie 4 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, dostrzegł swój błąd. W postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, podstawowym obowiązkiem Sądu I instancji jest ustalenie czy wobec skazanego zapadły co najmniej dwa prawomocne skazania i orzeczono w nich kary podlegające łączeniu, jakiego rodzaju przepisy prawa materialnego mają zastosowanie w danej sprawie i czy w związku z tym w ogóle istnieją przesłanki do wydania wyroku łącznego. W zasadzie poza ustaleniem uprzedniej karalności skazanego Sąd Rejonowy swoich obowiązków nie wypełnił. Przeprowadzona, przez Sąd odwoławczy, kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku stwierdziła również istotne naruszenie prawa do obrony skazanego przejawiające się nierozpoznaniem jego wniosków o wyznaczenie obrońcy z urzędu i doprowadzenie na rozprawę. (wnioski zostały złożone przez skazanego w piśmie wszczynającym postępowanie, k – 1 akt)

Zgodnie z przepisem art. 437 § 2 ust. 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1, art. 454 lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Zdaniem Sądu odwoławczego stwierdzone uchybienia wymagają przeprowadzenia przewodu sądowego w całości. W pierwszej kolejności Sąd I instancji winien rozpoznać wniosek skazanego o

wyznaczenie obrońcy z urzędu, a następnie rozważyć czy zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego i skierować sprawę na posiedzenie bądź rozprawę.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie do ponownego rozpoznania.

Mając na uwadze powyższe Sąd odwoławczy:

uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie.

SSO Leszek Matuszewski SSO Sławomir Jęksa SSO Dariusz Śliwiński